

عنوان مقاله:

نقش توحید محوری در تربیت دینی خانواده

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی علوم انسانی با رویکرد بومی - اسلامی و با تاکید بر پژوهش های نوین (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

محمد رضا فریدونی - استادیار دانشگاه بوعلی سینا همدان

فاطمه قربانی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته عرفان اسلامی

خلاصه مقاله:

توحید پایه و اساس مبانی اسلام است و نوعی دید و بینش درباره هستی و وجود است و از طرف دیگر نوعی آرمان امید است با پاسخ های عاطفی گرایش های انسان وابسته به شناخت و آگاهی او است بنابراین هر اندازه انسان بر اساس ظرفیت وجودی خود به عظمت خداوند پی ببرد و آن را درک کند و عظمت الهی برایش جلوه کند، حالتی خاص در او حاصل خواهد شد. احساس خضوع و تواضع و فقر وجودی، که هر قدر معرفت ما کامل تر باشد، این احساس در ما زنده تر عمیق تر خواهد بود. خانواده به عنوان مهم ترین نهاد اجتماعی بیشترین تأثیر را در فرایند تربیت دینی دارد توحید گرایی و موحد پروری از اهداف اصلی خانواده دینی است زیرا توحید مهم ترین اصل از اصول اسلامی است که تمام اعمال و عادات و اهداف مهم زندگی آدمی تحت تأثیر مستقیم آن می باشد و هدف از تربیت دینی رساندن انسان به مقام قرب الهی و شکوفایی استعداد های بالقوه در انسان است. ارزش های فراوانی در فرآیند تربیتی دینی خانواده مؤثر می باشد از جمله روش تربیتی بیانی و الگو گرایی. که با راهکارهایی همانند موحد پروری، دعا محوری و قران گرایی به هدف اصلی آفرینش یعنی بندگی و اطاعت از خداوند می توان دست یافت.

کلمات کلیدی:

تربیت دینی، توحید، الگو، بیان، خانواده، اعمال گرایی، دین، قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/486524>

